

FCI – Standard nr . 308 / 19. 12. 2001 / D

SMOUSHOND

(HOLLANDSE SMOUSHOND)

TÕLGE : Dr Paschoud' poolt töödeldud ja H.S.C.
(Hollandse Smoushond Club) poolt redigeeritud.

PÄRITOLU: Madalmaad.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

25. 08. 2000

KASUTUS: seltsikoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2

Pinšerid ja šnautserid, molossid ja šveitsi alpi karjakoerad.

Alarühm 1

Pinšerid ja šnautserid.

Töökatsseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE:

Karmikarvaline, elav, ruudukujulise kehaehitusega. Emased võivad isastest veidi pikemad olla. Tugevate lihastega, et suuta vankrite ja hobustega sammu pidada või rotipüüdjana tallis teenistust pidada. Varem nimetati smousi „härraste talli- või kutsarikoeraks“. Üldmulje temast ei tohi kuigivõrd robustne ega kohmakas jääda.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Kiinduv, rõõmsameelne, sõbralik, vaba, mitte närviline ega kartlik; ta ei ole tühiklähvija ega hulkuja. Smoushond peab olema vastuvõtlik, kergestihooldatav perekoeer.

PEA:

Pea on selle tõu üks olulisemaid tõutunnuseid. Pealtvaates on see lai ja lühike.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Kergelt kumerdunud. Laup on veidi ümarduv.
Üleminek laubalt koonule : Selgelt rõhutatud.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Lai ja must.

Koon : Jõuline, tugevate, suhteliselt lühikeste lõualuudega (proportsioonid : 2/3 pikkusest kuklakühmust laubalõikeni, 1/3 laubalõikest ninaotsani).

Mokad : Õhukesed, tihked ja mustad.

Lõuad / Hambad : Eelistatavalt tugev, täiskomplektne käärhambumus, kusjuures ülemised lõikehambad katavad alumisi lõikehambaid ilma, et nende vahele vahet jääks. Lubatud on ka otsehambumus või hästi mõõdukas alahambumus (prognathismus inferior).

Silmad : Ka silmad on tõule iseloomulikud. Ilme on elav ja sõbralik. Silmad on tumedad, suured, ümarad, mitte punnis ega sügaval asetsevad. Silmalaugude servad on mustad. Tumedad ja hästi arenenud ripsmed.

Kõrvad : Kõrge asetusega, langevad ettesuunas siledalt põskedele; on väikesed, õhukesed, kolmnurga kujulised, kergelt ümardunud tippudega. Tähelepanu ärgates võivad kõrvade tipud veidi enam ettepoole põskedele liibuda.

KAEL:

Üsna lühike ja hästi lihaseline.

KERE:

Koosõlas robustsena näiva üldmuljega. Nii jämeda- kui peenekoelisus on taunitavad.

Selg : Sirge, lai, lihaseline.

Nimme (lanne) : Veidi kumerduv.

Laudjas : Hästi lihaseline.

Rind : Lai, mitte üleliia sügav, hästi kaarduvate roietega.

Kõht : Vaid veidi ülestömbunud.

SABA:

Kupeerimata, või normaalpikkusest kolmandikuni lühendatud. Kui saba on kupeerimata, on see pigem lühike ja lõbusalt heljuv, kuigi mitte rõngana üle selja keerduv.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED :

Sirged, mitte väga kitsa asetusega, samas hästi toetava seisuga. Tugevad, ovaalsed luud.

Õlad : Suhteliselt kaldu asetsevad, vastavalt mõõdukate ees- ja tagajäsemete nurkadega.

TAGAJÄSEMED :

Mõõdukate nurkadega, tugevad, lihaselised.

Kannaliigesed : Madala asetusega.

Käpad : Väikesed, ümarad ja hästi kumerad (kassikäpad); tugevad varbad; mustad küüned.

KARVKATE

KARV : Väga oluline tõutunnus:

a) kerel on karv karm, traatjas, kõva, sirge ja seepärast näeb välja ka sasisuna, 4 – 7 cm pikkune, mitte lokiline, laines ega villase struktuuriga. Kalduvus vildistuda on väga raske viga. Ilmastiku ebasoodsate mõjude eest kaitseb koera vastav alusvill. Seljale moodustuv karvalahk on viide liiga pikale ja liiga pehmele karvale ning puudevale alusvillale.

b) jalgadel on karv keskmise pikkusega, mitte liiga tihe ja tagurpidise suunaga, mistõttu tekib kerge narmastus. Vead : tihe, villav karv kogu jalgade ulatuses. Üldiselt annab ümbritsev karvastik neile õiged kontuurid.

c) sabas on karv turris, kuid narmasteta.

d) peas on sama traatjas karv, mis katab kogu keret, ainult otsmikul ja kõrvadel on see veidi lühem. Pikk karv on põskedel, kulmudes, põsk- ja mokahabemes. Kulmukarvad peavad langema üle silmade neid peitmata või nägemist takistamata. Karvatutid peas on samasugune viga, nagu karvalahk koonul. Kõrvadel on karv lühem kui kerel.

VÄRVUS :

Ühevärviliselt kollane kõigis varjundites, eelistatavalt tume nisukollane. Kõrvad, põsk- ja mokahabe ning kulmukarvad võivad olla tumedamad kui karv ülejäänud kerel. Igasugune muu värv peale kollase oma mitmesugustes varjundites on keelatud.

SUURUS JA KAAL:

Turjakõrgus 35 ja 42 cm vahel.

Isased 37 – 42 cm,

Emased 35 – 40 cm.

Kehakaal : 9 – 10 kg.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge
saksakeelsest originaalst , veebruar 2003,
heaks kiidetud EKL juhatuses 30.10.2003 protokoll nr 15